

Іаковъ влѣзълъ въ Египеть со седемдесятъ и пять души. Потомство-то Іаковлево прѣживѣло въ Египеть четиристотинъ и тридесять години; а кога извелъ Моисей оттамо сынове-тѣ Израилевы, тѣ были на брой шестстотинъ тысящи человекъ, освѣны жены-тѣ и дѣца-та.

ГЛАВА XXXVIII.

ПРѢХОДЪ ПРѢЗЪ ЧЕРМНО МОРЕ.

Съ такъвъ начинъ Богъ освободилъ Израилтяне-тѣ отъ тижко-то робство. Самъ Богъ имъ показвалъ пѣтя: чуденъ облакъ ишълъ прѣдъ люди-тѣ Божіи; денемъ той былъ темень и гы закрывалъ отъ лучи-тѣ сълнечны, а ношемъ ся виждалъ като стълпъ огненъ и освѣтивалъ имъ пѣтя. Кога, по дирю-то на облака, достигнѣли до брѣгове-тѣ на чермномъ море, расположили ся въ станъ (лагерь) въ еднѣ долини.

Между това фараонъ и народа-тѣ Египетскій прѣмѣнили мысли-тѣ си. „Какво направихме ный?“ говорили они; „зачто отпустнѣхме такова множество хора, които ни бѣхъ роботы?“ Фараонъ казалъ: „Израилтяне-тѣ сѣхъ отъ всѣдѣ забиколены съ пустыни; тѣ нѣма да найдѣтъ пѣтя по нехъ. Да идемъ да гы настигнемъ!“ Той заповѣдалъ забавно да приготвятъ шестстотинъ найдобры военны колесницы, и со всичкѣ-тѣ войскѣ, со всичкы-тѣ всадницы и военачалници тѣргнѣлъ да гы гони и пристигналъ гы при брѣга на Чермномъ море.

Нощь-та приближавала. Израилтяне-тѣ ся намѣрили отъ всѣдѣ обиколены: прѣдъ нихъ лежало море, задъ нихъ стояло безчисленно воинство фараоново. Тѣ потреперяли отъ страхъ. Едни ся молили и призывали Бога на помощь; другы роптали на Моисея, говорещи: „лемъ нѣмаше въ Египеть мѣсто за наши-тѣ гробове? зачто ны доведе тукъ да ны погубишь въ тѣсь пустыни? За насъ бѣше подобрь да служимъ